



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/62/2012/Pan.

## A Független Rendészeti Panasztestület

369/2012. (XI. 7.) számú

### állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a **panaszos**<sup>1</sup> (továbbiakban: panaszos) 2012. január hó 30-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2012. november 7-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

### m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg. A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

### Indokolás

A panaszos 2012. január 30-án a Testület elektronikus formanyomtatványán terjesztette elő panaszát – amelyet 2012. március 1-jén postai úton megküldött beadványában aláírásával is megerősített – kifogásolva abban egy 2012. január 19-én munkahelyéről végrehajtott előállítást.

### I.

1) A panaszos előadta, hogy 2012. január 19-én este, 20 óra körül munkahelyén – valószínűleg a sajtó, helyi TV előzetes értesítése mellett – a rendőrség 6-8 fővel kényszerintézkedésként előállította arra hivatkozással, hogy ő évek óta „bujkál”, és ismeretlen helyen tartózkodik. Az eljárás alapügyét nem közölték a panaszossal.

A panaszos ezt követően rögzítette lakcímét, azaz ... számot, ahol előadása szerint életvitelszerűen mintegy 10 éve él, és ami nem is változott ez idő alatt.

<sup>1</sup> Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

2012. január 20-án, 1 óra 10 percig a panaszos – „mint büntetlen előéletű, erkölcsi bizonyítvánnyal rendelkező jogász szakképzettségű szakember” – még terhelt sem volt, őt soha nem gyanúsították meg, és ebben az ügyben idézést nem vett át, azt szabályszerűen részére soha nem kézbesítették, ezzel szemben mégis kényszerintézkedést alkalmaztak vele szemben, elővezetést, majd őrizetbe vételt. A panaszos megítélése szerint megsértve jogait csak mindezek után közölték vele az ügy lényegét, és a gyanúsítást.

Ezt követően a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be) 70. § (1) bekezdését idézte, amely szabályozza a hivatalos iratoknak az érintett személynek való átadását (kézbesítést), és annak különböző – önállóan is alkalmazható – módjait. [„70. § (1) A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság hivatalos iratának az érintett személy részére átadása (kézbesítés) történhet a) személyesen, b) posta útján, c) hirdetményi úton, d) a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság kézbesítője útján.”] A panaszos számára érthetetlen, hogy a rendőrhatalóság a megjelölt négy módszer közül egyikkel sem élt, és ezzel véleménye szerint megsértette a Be. 60. § (1) és (2) bekezdésben foglalt rendelkezéseket, amit szó szerint szintén idézett is a panaszos. [„60. § (1) Az eljárási cselekmények végzésekor az emberi méltóságot, az érintettek személyiségi jogait és a kegyeleti jogot tiszteletben kell tartani, és biztosítani kell, hogy a magánéletre vonatkozó adatok szükségtelenül ne kerüljenek nyilvánosságra. (2) Ha e törvény a kényszerintézkedések alkalmazása esetén az érintett személy alkotmányos jogainak korlátozását megengedi, az ilyen cselekmény elrendelésének az egyéb feltételek megléte mellett is csak akkor van helye, ha az eljárás célja kisebb korlátozással járó más cselekménnyel nem biztosítható.”]

A panaszos ezt követően úgy fogalmazott, hogy aggálytalanul megállapítható az, hogy ha a rendőrhatalóság őt meg kívánta hallgatni, akkor őt elérhették volna: „akár a munkahelyemen, telefonszám, SMS, e-mail, honlap ismert volt, akár munkahelyi egyesületi testületi eseményen, akár a civil szervezetek elérhetőségén, akár munkatársaim, vezetőtársaim, nyilvános rendezvényeim, akár hozzátartozóim – ...-on él édesanyám, testvéröcsém stb. – útján” vagy személyesen is kézbesíthették volna a hivatalos iratot, idézést. A panaszos ezután ismételt, a fentiekben már ismertetett lakcímét rögzítette, amellyel kapcsolatosan előadta, hogy ez az állandó lakcíme, ami kb. 10 éve azonos és ahol életvitelszerűen él. A panaszos előadta, hogy munkáján kívül folyamatosan közéleti/közösségi tevékenységet folytatott és folytat számos, a panaszában felsorolt, civil, jogvédő szervezetben, mint elnök, alelnök, jogi szakértő vagy tag, „mint közösségi ember”. A panaszos előadta, hogy nagy nyilvánosság előtt tevékenykedik, és az internetes „google” keresőprogram több száz helyen jeleníti meg az elérhetőségeit, adatait, sok helyen fényképpel ellátva. A panaszos ezt követően azt részletezte, hogy hol dolgozik, illetve, hogy munkahelye honlapján is elérhetőek adatait, úgyszintén egy civil szervezetek szövetsége honlapján is. A panaszos hangsúlyozta, hogy nyilvános rendezvények résztvevője, szervezője és főszervezője volt az elmúlt években, valamint, hogy a megyei televízió egyik műsorában többször is szerepelt, amely felvételek az interneten elérhetőek.

A panaszos elfogadhatatlannak és törvénytelennek tartja, valamint a védelemhez és a tisztességes eljáráshoz való jogának megsértéseként értékelte azon körülményt, hogy a rendőrség a panaszos ún. „elfogása”, előállítására eseményére – „állítólag” – előre tájékoztatta a sajtót, konkrétan a helyi televízió szerkesztőségét, akik fél órával az intézkedés előtt meg is jelentek kamerával és stábbal, egyesek állítása szerint. A panaszos hozzátette, hogy ezt csak utólag tudta meg. A panaszos megjegyezte, hogy – kiszivárogtatott információk alapján – róla – „egy jogi diplomás, 28 évi joggyakorlattal, ingatlan-értékbecslő, civilszakértői

szakképzettséggel, büntetlen előélettel rendelkező szakemberről, erkölcsi bizonyítvány birtokában” – úgy beszéltek és írtak, mint több éve bujkáló, „csaló ügyvéd”, „ügyvéd bűnöző”. A panaszbeadvány szerint a panaszos már nem ügyvéd, de véleménye szerint ennek ellenére is azonosíthatta őt „a nagyközönség jelentős része”, és ezt jelezték is felé. A panaszos szerint szinte „forgatókönyvszerűen mindent megtettek” személye, egzisztenciája tönkretétele érdekében.

2) A Testület megkeresésére a panaszos beadványát 2012. március 1-jén aláírásával megerősítve továbbította a Testületnek, illetve a panaszát kiegészítette a testületi kérdések mentén. Utóbbi szerint a rendőri intézkedés egy k.-i, ún. „...utcai”, régi polgári ház jellegű irodaház épületében, és annak udvarán, valamint az épület előtt történt. Maga az intézkedés az első emeleti hivatalos, munkahelyi irodában vette kezdetét mintegy 5-6 fő – civil ruhás nyomozó és egyenruhás – rendőr részvételével, akik „betódultak” a panaszos munkáltatója irodájába 2012. január 19-én este kb. 20 órakor.

Az intézkedés az épület udvarán folytatódott, ahol rendőrautók álltak, az utca felőli ún. „szárazkapubejáratban” álltak kamerával a helyi televízió munkatársai, befelé az udvar felé fordulva. Amikor a panaszost megbilincselve („vezetősíjjal”) az egyik rendőrségi gépkocsi hátsó ülésére ültették be és az autóval együtt kifordultak az utcára, azt már a televízió munkatársai felkészülten vették.

A panaszos összes ismerőse, kollégája és idegenek is azt állították, hogy a rendőrségi intézkedést, az ún. elfogást megelőzően mintegy fél órával hamarabb, a rendőrökkel együtt érkezett meg a televízió is. A panaszos szerint megállapítható – kizárásos alapon –, hogy a rendőrség tájékoztatta előzetesen a helyi Tv-t arról, hogy „nagy akció lesz”. A panaszos megítélése szerint – annak ellenére, hogy a panasz kiegészítéskor 14 hónapja már ügyvédként nem praktizál, büntetlen előéletű, erkölcsi bizonyítvánnyal rendelkező, ilyen értelemben feddhetetlen magyar polgár panaszos, akit 2012. január 20-án 1 óra 10 percet megelőzően meg sem gyanúsítottak – a sajtó csak és kizárólag a rendőrségtől tudhatta meg valamikori hivatását is.

A panaszos véleménye szerint előállítása a sajtó útján nagy nyilvánosságra került, ami szinte „folyamatosan ment” a helyi televízió 2012. január 20-ai, 21-ei, 22-ei és 23-ai adásaiban, Híradójában és a műsorok alatt az ún. friss hír mozgó csíkban. Mindezek mellett legalább egy hétig a televízió honlapján szöveges hírként több cikkben valamint legalább három különböző videofelvételen is megjelent a panaszossal szembeni intézkedés. A panaszos ezt követően rögzítette sajtóhivatkozásait.

A Testület azon kérdésére, hogy hány ember volt közvetlen szemtanúja az intézkedésnek, a panaszos úgy fogalmazott, hogy nehezen tudná azt meghatározni. Az emeleti irodában 5-6 rendőr lehetett, és „mintha civilek is lettek volna”, de ezt „tisztán” nem tudta megmondani a panaszos, hivatkozással a rendőri intézkedés hatására.

A panaszos végül úgy nyilatkozott, hogy az előállítás időtartamáról szóló igazolást mellékelte, valamint az ügy tisztázása és a panaszbeadvány megalapozása érdekében további iratok megküldéséről tett említést.

3) A panaszos által megjelölt fenti két felvételen ugyanazon képsorok láthatóak, azzal a különbséggel, hogy az egyik felvételhez egy cikk is kapcsolódik.

A felvétel egy ház előtt zajló intézkedést ábrázol, oly módon, hogy egy szolgálati jellegű és egy civil szolgálati gépkocsi parkol az úttest szélén, valamint a helyszínen egy tűzoltó autó érkezik meg. Az épület előtti járdán egy egyenruhás rendőr látható, illetve további két civil ruhás rendőr/nyomozó. A megérkező tűzoltók ezen személyeket kézfogással üdvözlik, majd egy autóbemjárón keresztül létrát visznek be a tűzoltók az intézkedés helyszínéül szolgáló épület udvarába. Az épületben és az épület udvarán zajló történések, illetve maga a konkrét, panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedés, illetve az elfogás nem látható. A felvételen beazonosítható személyek nincsenek, mind a jelenlevő rendőrök arca és a rendőrségi gépkocsik rendszáma, mind pedig tűzoltók arca kitakarásra került. A panaszos semmilyen formában nem jelenik meg a felvételen. A felvételen felvillan egy kép az épület autósbejáratában levő, kitakart rendszámú rendőrségi gépkocsiról, valamint a szóban forgó épületről távolabbi és közelebbi kép is látható. Mindössze az látható, hogy az épület második emeletén több szobában égnek a lámpák. Úgyszintén látható az is, amint az épület udvarából kihajt – vélhetően a panaszost szállító – rendőrségi gépkocsi. A gépkocsiban ülő személyek nem láthatóak, úgyszintén a kitakarás eszközével éltek a sajtó munkatársai.

## II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatán keresztül a K. Rendőrkapitányság vezetőjétől, valamint megküldeni kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) A K. Rendőrkapitányság vezetőjének az ORFK Ellenőrzési Szolgálat vezetőjének címzett – a Testület megkeresése alapján nyújtott – tájékoztatása szerint a panaszossal szembeni intézkedésről hang- vagy videofelvétel nem készült. A panaszos elfogását négy fő hajtott végre, illetve további öt fő az intézkedést a helyszínen biztosította. A gyanúsított meghallgatását a rendőrkapitányságon egy r. őrnagy, a vádelőkészítő osztály alosztályvezetője (a továbbiakban: r. őrnagy) végezte, és az alapügy előadója egy r. hadnagy, a vádkezelő osztály vizsgálója (a továbbiakban: előadó) volt.

A Robotzsaru Neo adatai szerint az elfogással, előállításával kapcsolatosan a panaszossal szemben nem indult szabálysértési vagy egyéb eljárás.

A Testület azon kérdésére, hogy mi indokolta a helyszínen megjelenő nagyszámú rendőri jelenlétet, a kapitányságvezető azt válaszolta: egy r. alezredes vezetésével a helyszínen a nyomozók vonultak ki egy bejelentést követően, és a szolgálatban lévő járőrök segítségét kérték, mivel a készenléti parancsnoknak tudomása volt arról, hogy a körözött személy korábban rendőrökkel szemben erőszakos fellépést tanúsított egy politikai rendezvényen.

Arra a kérdésre, hogy mi indokolta a panaszos munkahelyén történő intézkedést és előállítást, a rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele azt a választ tartalmazza: a panaszost a 2012. január 19-én készült rendőri jelentés szerint a K., ... utca ... szám alatt lévő épületbe látták bemenni, ezt bejelentették a Rendőrkapitányságra. Mivel a panaszossal szemben

személykörüzés és elfogatóparancs volt érvényben, a bejelentésre reagálva a nyomozók és a járőrök az épületnél megjelentek, ahonnan elő is állították a keresett személyt.

Azon Testület által feltett kérdésre, hogy előállítást megelőzően a rendőrség megkísérelte-e a bejelentett lakcímről idézni, illetve előállítani a panaszost a rendőrkapitányság vezetője a következő információkat közölte. A rendőrkapitányságon folytatott büntetőeljárásban több esetben történt kísérlet a panaszos ... szám alatti lakcíméről való idézésére, illetve lakcímének, tartózkodási helyének megállapítására. A panaszost tanúként idézték négy esetben: 2010. július 12-ére, 2010. július 27-ére, 2010. augusztus 31-ére és 2010. szeptember 14-ére. Gyanúsítottként két esetben idézték, egyrésztől 2010. november 24-ére, másrésztől 2011. január 4-ére. Ezen idézéseket a panaszos egyetlen alkalommal sem vette át, az idézések „Nem kereste” jellel érkeztek vissza a hatósághoz (fénymásolatban mellékelve az idézések és tértivevények iratai).

A büntetés-végrehajtási intézethez (a továbbiakban: BV intézet) érdeklődő levelet küldött a rendőrség abban a tárgyban, hogy a panaszos fogvatartott-e a BV intézetben. A BV intézetet 2011. február 1-jei, 2011. május 5-ei, 2011. július 18-ai és 2011. szeptember 9-ei dátummal kereste meg a rendőrség.

Az ügy előadója a panaszost lakcímén is több alkalommal próbálta keresni, amelyek sikertelenségéről jelentés készült 2011. április 12-ei, 2011. április 13-ai, 2011. szeptember 1-jei és 2011. szeptember 13-ai dátumokkal.

A Robotzsaru Neo adatbázisban az alapügy előadója kétszer végzett kutatást a panaszos adataira vonatkozóan: 2011. május 2-ai és 2011. július 18-ai dátumokkal.

A sajtó jelenlétével illetve a sajtóval való rendőrségi kapcsolatfelvétellel és tájékoztatással összefüggésben feltett kérdésre a rendőrkapitányság vezetője a Testületet arról informálta, hogy a helyi televízióval az ügy kapcsán a kapitányság 2012. január 20-án került kapcsolatba, amikor a televízió megkeresésére tájékoztatás történt azzal kapcsolatban, hogy a megelőző este milyen rendőrségi intézkedés történt a Fő u. 57. számú házban. A televízió részére interjút adott egy r. alezredes, a Rendőrkapitányság sajtószóvivője. Az interjúban elhangzott, hogy egy k.-i személy fogtak el, akinek személykörüzése volt érvényben. A televízió megkeresését megelőzően vagy ezt követően a médiával nem történt a kapcsolatfelvétel a rendőrkapitányság részéről.

A tájékoztatólevél a panaszos előállításának indokával kapcsolatosan rögzíti, hogy a rendőrkapitányságon folytatott büntetőeljárás során az előadó többször megkísérelte a panaszost meghallgatni először tanúként, majd gyanúsítottként, azonban az idézéseket nem vette át. A lakcímén történt adatgyűjtés sem vezetett eredményre, ezért ellene személykörüzés, elfogatóparancs került kiadásra. Mivel a rendőrségre bejelentés érkezett arról, hogy a körözött személy egy k.-i épületbe ment be, ezért a nyomozók és járőrök az épületnél megjelentek, és ott megtalálták a panaszost, akit a kapitányságra előállították meghallgatása céljából. Az előállítás 2012. január 19-én 20 óra 20 perctől 2012. január 20-án 00 óra 20 percig tartott, amikor a panaszost átadták a r. őrnagynak. A panaszos előállítása 2012. január 19-én 20 óra 20 perckor kezdődött meg az elfogással, majd 2012. január 20-án 1 óra 10 perctől 3 óra 4 percig a panaszost meghallgatták az ellene folyamatban lévő büntetőeljárásban. Ezt követően 3 óra 30 perckor orvosi vizsgálatra elszállították az orvosi

ügyeletre, majd 5 órakor a S. Megyei Rendőr-főkapitányság épületében lévő fogdában helyezték el.

A rendőrségi előállítás időtartamáról igazolás készült, melynek egy példányát a panaszos is átvette. Az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a jogiról és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást a panaszosnak átadták. A panaszos az előállítás során élelmezést nem kért. Az igazolás és tájékoztatás átvételéről, az élelmezés kérdéséről a nyilatkozatot a panaszos aláírta. A panaszos az őrizetbe vételi határozat kihirdetésekor egy hölgy értesítését kérte, akit az r. őrnagy 0 óra 55 perckor telefonon felhívott.

A panaszossal szemben az előállításkor és az épületben is határozott, de nem sértő hangnemben zajlott az intézkedés, a bánásmód a jogszabályoknak megfelelő volt.

A kényszerítő eszköz alkalmazása indokolt volt, mert körözött személyt kellett elfogni, aki ellen elfogatóparancs volt érvényben, ezért szökésétől lehetett tartani.

2) Az elfogás végrehajtásában részt vevő r. alezredes, a Bűnügyi Osztály csoportvezetője (a továbbiakban: r. alezredes) jelentése szerint – ahogy azt a 2012. január 19-én kelt jelentése is tartalmazza – bejelentés érkezett a rendőrségre arról, hogy a rendőrkapitányság által körözött személy, a panaszos a K., ... utca ... számú ingatlanba ment be. Az r. alezredes ezen a napon készenléti parancsnoki szolgálatot látott el, ezért kollégáival együtt megjelentek a bejelentésben szereplő címen, közben a járőrszolgálat segítségét kérték az elfogás sikeres befejezése érdekében.

Mivel a r. alezredesnek tudomása volt arról, hogy korábban rendőrökkel szemben erőszakos fellépést tanúsított egy politikai rendezvényen a körözött személy (a panaszos), ezért a megfelelő létszámú rendőri jelenlét indokolt volt. Nem lehetett tudni, hogy milyen magatartást fog tanúsítani a panaszos.

A helyszínen, a panaszos irodájában a r. alezredes megkérdezte a panaszost, hogy tudomása van-e arról, hogy vele szemben elfogatóparancs van kibocsátva, mire azt válaszolta, hogy „nem tudja”. Erre a r. alezredes közölte vele, hogy „pakolja össze a holmiját, és előállítására fog sor kerülni”. A panaszos értetlenül állt a közölt információk előtt, de a rendőrséggel közreműködő magatartást tanúsított.

A kényszerítő eszköz alkalmazását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) előírása indokolta, hiszen körözött személy elfogásáról volt szó, akinek szökésétől tartani lehetett. A kényszerítő eszköz alkalmazására történt felhívást követően került sor a bilincselésre, mely előre tett kezek összebilincselése volt. Közölték az elfogott panaszossal, hogy szökésének megakadályozása miatt kerül sor a bilincs alkalmazására.

Az elfogás során az irodában és a lépcsőházban csak az elfogott személy és az elfogásban részt vevő rendőrök tartózkodtak. A panaszos a lépcsőház bejárata előtt lévő gépkocsiba lett beültetve, és egy kapualjon keresztül hajtottak ki az utcára a gépkocsival. Arról nem tudott nyilatkozni a r. alezredes, hogy civil személyek esetleg ablakból vagy az utca másik oldaláról hányan lehettek jelen.

3) A r. őrnagy (rendőrkapitányság vádelőkészítő osztály gazdaságvédelmi alosztályának vezetője) jelentése szerint 2010. március 25-én rendeletek elnyomozást ismeretlen tettes ellen egy írásban megtett feljelentés alapján a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő nagyobb kárt okozó csalás bűntett elkövetésének gyanúja miatt. A lefolytatott nyomozás során a panaszos vonatkozásában négy bűncselekmény megalapozott gyanúja nyert megállapítást. A r. őrnagy részletezte a nyomozás eredményeként megállapított bűncselekményeket, amelyek ismertetésétől a Testület a vizsgálati jogkörére tekintettel eltekint.

A jelentés szerint a panaszos cselekményeivel rendszeres haszonszerzésre törekedett, ezért megalapozottan volt gyanúsítható három rendbeli, a Btk. 318. § (1) bekezdésbe ütköző, és a (2) bekezdés II. fordulat c) pont szerint minősülő, és az (5) bekezdés b) pontja szerint büntetendő, valamint egy rendbeli, a Btk. 318. § (1) bekezdésbe ütköző, és a (2) bekezdés II. fordulat c) pont szerint minősülő, és a (6) bekezdés b) pontja szerint büntetendő csalás bűntett elkövetésével.

A jelentés a panaszos felkutatására tett intézkedések kapcsán azt tartalmazza, hogy az eljárás során a panaszos, mind tanúként, mind pedig gyanúsítottként egyetlen bejelentett, illetve ismert lakcíméről több alkalommal is idézésre került, postai, tértivevényes küldemény útján, melyek egytől-egyig „a küldeményt nem kereste” megjelöléssel érkeztek vissza a hatósághoz, kivéve, mely küldemények megküldésére gyanúsított kihallgatását követően került sor. Az r. őrnagy az idézések és tértivevények másolatát jelentéséhez csatolta. Ezen túlmenően a panaszos elővezetését egy alkalommal kísérelték meg, mely eredményre nem vezetett. Az r. őrnagy jelezte, hogy az elővezetés iratait jelentéséhez másolatban csatolja. Személyes adatgyűjtésre és lakóingatlan ellenőrzésére is sor került, annak ellenére, hogy ezt az alosztály dolgozói többször kísérelték meg, a személyes felkutatások eredményre mégsem vezettek.

A nyomozás felfüggesztésére és elfogató parancs kibocsátására – mivel a gyanúsított ismeretlen helyen tartózkodott – 2011. január 31. napján került sor. A felfüggesztés során a Megyei Jogú Város K. Polgármesteri Hivatal útján hirdetményi kézbesítésre is történt intézkedés. A felfüggesztés ideje alatt több alkalommal megjelentek a panaszos lakcímén az alosztály dolgozói, de a felkutatás nem vezetett eredményre. Több alkalommal is ellenőrzésre került a lakcímnnyilvántartó, a BV intézet, a rendőrségi adatbázisok, azonban ezen ellenőrzések sem vezettek eredményre.

Az elfogással és az azt követő intézkedéssel összefüggésben a jelentés a következőket tartalmazza. A r. őrnagyot 2012. január 19-én 21 óra előtt értesítette telefonon a r. alezredes arról, hogy a panaszost, mint körözött személyt elfogták és rendőrkapitányságra előállították. A r. őrnagy 22 óra körüli időben ért a rendőrségre, ami után megkezdte a nyomozás folytatásához szükséges iratok elkészítését (gyanúsítás megírása, nyomozás folytatása, elfogató parancs visszavonása, őrizetbe vételről szóló határozat, védő értesítése, kísérőiratok elkészítése), ami kb. 2 órát vett igénybe.

A r. őrnagy 0 óra körüli időben kísérte fel a panaszost – bilincs használata nélkül – az irodájába, ahol átadta részére az őrizetbe vételről szóló határozat egy példányát. Mivel a panaszos eléggé ideges volt, kifejezetten körültekintően bánt vele, és minden kérdésére, amely a határozat olvasása alatt részéről felmerült, a r. őrnagy válaszolt, illetve tájékoztatta a panaszost az őrizettel, esetleges előzetes letartóztatással, ügymenettel kapcsolatosan.

Ezt követően 1 óra 10 perckor a r. őrnagy megkezdte a panaszos kihallgatását, amely során szó szerint felolvasta a gyanúsítás szövegét, illetve teljes körűen megadta a figyelmeztetéseket, így elegendő időt biztosítva arra, hogy a közölt gyanúsításokkal kapcsolatban a gondolatait összeszedje, és részletes vallomást tehessen, melyet az is mutat, hogy a 9 oldalas jegyzőkönyvben a vallomási rész összesen 4 oldalt tesz ki. A kihallgatás befejezésére 3 óra 4 perckor került sor. A panaszos a gyanúsított jegyzőkönyvből nem kért olyan példányt, melyen minden aláírás szerepel.

A kihallgatást követően a rendőrkapitányság közrendvédelmi osztály járőrei segítségét igénybe véve került sor a panaszos fogdába történő helyezésre, illetve az azt megelőző orvosi vizsgálatra.

A panaszos a gyanúsítás és az őrizetbe vétel ellen is panasszal élt, ezért az iratokat a r. őrnagy a nyomozást felügyelő illetékes városi ügyészség részére megküldte. Az ügyészség a panaszokat elutasította, a panaszos előzetes letartóztatását nem kezdeményezte, ezért a panaszos őrizetbe vételét a hatóság 2012. január 20. napján megszüntette, és szabadon bocsátotta.

4) a) A rendőrség mindezeket túl továbbította – a fentiekben már hivatkozott – a négy tanúként történő meghallgatásra szóló, két gyanúsított kihallgatásra szóló idézést és azokhoz tartozó térítvevényt, amelyek „nem kereste” jelzéssel érkeztek vissza a hatósághoz. Ezen idézésekhez kapcsolódóan a rendőrség megküldte az ügy előadójának – 2010. július 12-én, 2010. július 22-én, 2010. augusztus 31-én, 2010. szeptember 15-én, és 2010. november 24-én kelt – jelentéseit, amelyek vagy arról szólnak, hogy a panaszos részére küldött idézés „a címzett a küldeményt nem kereste” jelzéssel érkezett vissza a hatósághoz, vagy pedig, hogy a panaszos nem jelent meg a hatóság előtt és sem az idézés, sem pedig a térítvevény nem érkezett vissza a rendőrségre.

b) A rendőrség rendelkezésre bocsátotta az előadó azon – 2011. február 1-jén, 2011. május 5-én, 2011. július 18-án és 2011. szeptember 19-én kelt – jelentéseit, amelyek szerint ő telefonon tájékoztatást kért a megyei BV intézet nyilvántartó osztályától és kérdésre azt az információt közölték vele, hogy a panaszos nem tartózkodik az ország területén BV intézetben.

c) A rendőrség négy olyan – 2011. április 12., 2011. április 13., 2011. szeptember 1. és 2012. szeptember 13-án kelt – jelentést is megküldött, amelyek arról tesznek tanúságot, hogy mind az előadó, mind a gazdaságvédelmi alosztály más munkatársai is megjelentek a panaszos bejelentett, ... szám alatti címén.

A 2011. április 12-én kelt jelentés szerint a fenti címen az ablakokon a redőnyök fel voltak húzva, azonban a házban és a ház körül mozgás nem volt látható. A ház falán volt egy csengő, azonban az le volt szerelve, annak csak a kapcsolótáblája volt a falon, így csengetni nem volt lehetséges. Minderre tekintettel az előadó a kapun található postaládába – amelyen név nem volt feltüntetve – bedobott egy idézést a panaszos részére, amely 2011. április 15-ére szólt.

A 2011. szeptember 1-jén kelt jelentés szerint 11 órakor a fenti címen megjelent egy r. főhadnagy, aki a fentiekben túl azt tapasztalta, hogy a leszerelt kaputelefon miatt csengetni nem lehetett, illetve a falon levő másik két nyomógombos kapcsoló az udvari világításhoz



tartozott. A kapun levő postaládában több, régebbi reklámújság és levél volt bedobva, így megállapította, hogy azt napi vagy heti rendszerességgel sem ürítik. A ház udvarán rég lehullott, elszáradt falevelek voltak, valamint a betonjárda is koszos, poros volt, azt régen nem takarították. A porban lábnyom sem volt látható, ami arra utalt, hogy ott régen nem járt senki. Mindezekre tekintettel az r. főhadnagya megállapította, hogy a panaszos nem tartózkodik a fenti címen életvitelszerűen.

2011. szeptember 13-án, a gazdaságvédelmi alosztály másik r. főhadnagya reggel 7 óra 30 perc körüli időben haladt el a szóban forgó cím előtt, a panaszos bejelentett lakcímén. Az ablakokon a redőnyök ekkor is fel voltak húzva, de házban és a körül mozgás nem volt látható és arra utaló jel sem volt megállapítható, amely arra utalt volna, hogy a lakásban valaki tartózkodik, vagy ott lakik. A ház és udvara elhagyatott, gondozatlan volt. Az r. főhadnagya a tapasztaltak alapján egyértelműen megállapíthatónak találta azt, hogy a panaszos a fenti címen életvitelszerűen nem tartózkodik.

d) A Robotzsaru Neo adatbázisát az előadó 2011. május 4-én és 2011. július 18-án ellenőrizte. A rendszer adatai szerint a panaszossal szemben rendőri intézkedést nem fogantatosítottak.

5) A készenléti parancsnoki szolgálatot teljesítő r. alezredes 2012. január 19-én kelt jelentése szerint a rendőrkapitányságra bejelentés érkezett arról, hogy a hatóság által körözött, ismeretlen tartózkodású panaszos bement a K., ... utca ... szám alatti épületbe. A panaszos ellen a rendőrkapitányság vádkezelő osztálya bocsátott ki elfogatóparancsot.

A ... hívójelű járőr és a nyomozó kollégák ellenőrizték a megadott címen levő udvari lakásokat, illetve a korábban Fogyasztóvédelem irodaházaként szolgáló épületrészt. Az irodaház egyik első emelteti irodájában 20 óra 20 perckor igazoltatták a panaszost, majd előállították a rendőrkapitányságra.

6) A közrendvédelmi alosztály elfogás végrehajtásáról szóló jelentése – amelyet három intézkedő rendőr írt alá – a fentiekhez képest az alábbi többletinformációt tartalmazza.

A panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdés első fordulata alapján igazoltatták, az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján – mint személyi szabadságában korlátozott személyt – átvizsgálták, és az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján – mint, aki ellen elfogatóparancsot, nemzetközi elfogatóparancsot, illetve európai elfogató parancsot adtak ki – elfogták. A jelentés szerint az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

A panaszost 2012. január 20-án 0 óra 20 perckor vette át a járőrvezetőtől a kihallgatást végző r. őrnagy.

A jelentés harmadik oldala szerinti „Nyilatkozat” elnevezésű dokumentumon a panaszos aláírásával igazolta, hogy a jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatást megkapta; kijelentette, hogy a személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel és a kényszerítő eszköz alkalmazásával kapcsolatban panasszal nem él; úgy nyilatkozott továbbá, hogy az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítás okáról, annak várható időtartamáról a tájékoztatást szóban megkapta, illetve a részére kiállított igazolást az előállítás időtartamáról átvette. Úgyszintén átvette a panaszos az előállító helyiségben történő elhelyezésével kapcsolatban a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást, valamint élelmezést nem kért, illetve kijelentette,

hogy betegségben nem szenved, sérülése nem keletkezett az intézkedés során, illetve orvosi ellátásban nem részesült.

7) Az előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint a panaszos előállítása 2012. január 19-én 20 óra 20 perckor kezdődött és 2012. január 20-án 00 óra 50 perckig tartott, amikor őrizetbe vették. A panaszos hozzátartozó vagy más személy kiértesítését kérte. A panaszos az irat átvételét aláírásával igazolta.

8) A rendőrkapitányság továbbította a Testület felé a 2012. január 19-én 22 óra 43 perckor kelt határozatot elfogatóparancs visszavonásáról, valamint a nyomozás folytatásáról és az őrizetbe vétel elrendeléséről szóló, ugyanezen a napon kelt határozatokat is. Az utóbbi határozaton a panaszos aláírásával igazoltan 2012. január 20-án 0 óra 50 perckor kijelentette, hogy a határozatot vele közölték, illetőleg annak egy példányát neki átadták. A határozat ellen panasszal élt a panaszos.

9) A rendőrség megküldte továbbá a Sz. Városi Ügyészség határozatát, amelyben az őrizetbe vétel ellen bejelentett panasz elutasításra került.

### III.

A Testületnek elsőként abban kellett állást foglalnia, hogy a panasz mely része vonatkozásában van hatásköre vizsgálatot folytatni az eljárását szabályozó Rtv. 92. §-a alapján. Ezen jogszabályhely (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A fenti rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, azok közül is azok, amelyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás), esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az ismertetett intézkedések vizsgálatán túl egyéb esetben, így például büntetőügyben végzett eljárási cselekmények jogszerűségét, célszerűségét illetően, ugyanígy a büntetőeljárás keretében végzett nyomozati cselekmények jogszerűsége kapcsán, illetőleg az azzal kapcsolatos mulasztás megállapítása kérdésében a Testület érdemi vizsgálatot, hatáskör

hiányában, nem folytathat. Az ügyész és a rendőrség nyomozó hatóságként történő eljárását nem az Rtv., hanem a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) szabályozza. Az ilyen jellegű panaszok felülvizsgálatára pedig a Be. 195. §-199. §-ban foglalt rendelkezései megfelelő jogorvoslatot biztosítanak. **Erre tekintettel a Testületnek nincsen hatásköre felülvizsgálni a panaszos azon sérelmének megalapozottságát, miszerint a nyomozó hatóság elmulasztotta a Be. vonatkozó rendelkezései szerint idézni a panaszost, ami által a hatóság megsértette a Be. 60. § (1) és (2) bekezdésében foglalt elírásokat.**

A Testületnek arra sincsen a fenti szabályok értelmében hatásköre, hogy a médiaszolgáltató tevékenységét felügyelje és a médiában megjelent tartalmat értékelje. A panaszosnak ezen tárgykörben a vonatkozó jogszabályok alapján egyrészt közvetlenül a médiaszolgáltatótól kérhet helyreigazítást, másrészt polgári peres úton érvényesítheti igényét. **A Testületnek mindezt figyelembe véve nem állt módjában vizsgálni a panaszos azon sérelmét, miszerint a médiában közölt információk alapján beazonosíthatóvá vált, ami sértette a panaszos jó hírnévhez való jogát.**

A Testület ugyanakkor vizsgálata tárgyává tehette a panasz és a rendőrségi iratok alapján azt, hogy a panaszos elfogására és a vele szembeni bilincs alkalmazására jogszerűen és az arányosság figyelembe vételével került-e sor.

**A Testület a panasz eljárás során arra a megállapítása jutott, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye a II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, a IV. cikkében biztosított szabadsághoz, a VI. cikke szerinti jó hírnévhez és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület először azt értékelte, hogy jogszerűen került-e sor a panaszos elfogására.

a) Az Rtv. 33. § (1) és (2) bekezdése taxatív felsorolja az előállítás okait. A rendőrség ezen okok közül a panaszos előállításának indokaként és jogalapjaként az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontját jelölte meg. E szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, aki ellen elfogatóparancsot, nemzetközi elfogatóparancsot, illetve európai elfogatóparancsot adtak ki.

A panaszbeadvány szerint a panaszos munkahelyén este 20 óra körüli időben jelent meg a rendőrség 6-8 fővel és arra a hivatkozással, hogy ő évek óta „bujkál” és ismeretlen helyen tartózkodik előállították. A panaszos azt feltételezte, hogy a rendőrség a sajtót előzetesen értesítette az „akcióról”. A panaszos értetlenül állt előállítása ténye előtt, hiszen még meg sem gyanúsították, ebben az ügyben idézését sem vett még át sohasem. Ezzel szemben őt mégis előállították, őrizetbe vették, és az ügy lényegét – a panaszos megítélése szerint jogait megsértve – csak mindezen intézkedéssor végrehajtása után közölték vele.

A rendőrség tájékoztatása és a bizonyítékként megküldött iratanyagból az derült ki, hogy 2010. március 25-én rendeletet el nyomozást ismeretlen tettes ellen, mely nyomozás során a panaszos négy bűncselekmény elkövetésével volt megalapozottan gyanúsítható. A panaszost emiatt úgy mint tanút, és úgy mint gyanúsítottat többször is megkísérelték idézni egyetlen bejelentett, illetve ismert lakcíméről – amely lakcím megegyezett a panaszbeadványban rögzített címmel – amely idézések egyetlen esetben sem vezettek eredményre, a tértivevények és az idézések „nem kereste” jelzéssel érkeztek vissza a hatósághoz. A panaszos elővezetésére

is kísérletet tett a rendőrség, illetve személyes adatgyűjtésre, lakóingatlan ellenőrzésére, a BV intézet nyilvántartásának ellenőrzésére és Robotzsaru Neo rendszerből való adatkérésre is sor került, ugyanakkor az egyes eljárási cselekmények sikerrel nem jártak, ezért a nyomozó hatóság 2011. január 31-én felfüggesztette nyomozást és elfogató parancsot bocsátott ki a panaszossal szemben.

Az intézkedés napján, 2012. január 19-én érkezett bejelentés a rendőrségre arról, hogy egy, a rendőrség által körözött személy a K., ... utca ... szám alatti épületébe ment be. Megállapításra került, hogy a panaszossal szemben a rendőrkapitányság vádkezelő osztálya bocsátott ki elfogatóparancsot, amire tekintettel 9 fő – járőrök és nyomozók – jelent meg a helyszínen. Az épület udvarán levő lakások és az egykor irodaházként működő épületrész átvizsgálása során az irodaház első emeleti egyik irodájában igazoltatták és az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontjára tekintettel előállították a panaszost.

Tényként állapítható meg, hogy a panaszossal szemben az intézkedés időpontjában elfogatóparancs volt érvényben, ezért az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján elfogták és intézkedtek a területileg illetékes rendőrkapitányságra történő előállításáról. A Testület álláspontja szerint panaszossal szemben érvényben levő elfogatóparancs megfelelő jogalapot teremtett ahhoz, hogy az Rtv. fenti rendelkezése alapján őt előállítsák. A Testület itt utal arra, hogy a megjelölt indok és jogalap olyan kötelező jellegű előállítási okot jelent, amelynek fennállása esetén mérlegelés nélkül köteles az előállítás foganatosítására az eljáró rendőr.

**Mindezek alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos előállítására megfelelő jogalap birtokában került sor, amellyel személyes szabadsághoz való jogát jogszerűen korlátozták.**

b) A panaszos beadványában kifogásolta, hogy 6-8 rendőr jelent meg munkahelyén. A Testület ezen sérelem okán a helyszínen megjelent rendőri létszámot és a magát a rendőri fellépés módját abból a szempontból vizsgálta, hogy az megfelelt-e az arányos fellépés követelményének. Az Rtv. 15. §-a értelmében ugyanis a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Figyelemmel volt továbbá az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondatára, amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Ebből pedig az következik, hogy a rendőrség működésével szemben alapvető követelmény, hogy ne veszélyeztesse az állampolgárok alapvető jogait.

A rendőrség tájékoztatása szerint összesen kilenc rendőr vett részt a panaszossal szembeni intézkedésben, ebből négy fő foganatosította az intézkedést és további öt személy a biztosításban vett részt. A megjelenő rendőri erő szükségességét azzal indokolta a rendőrség, hogy a készenléti parancsnoknak arról volt tudomása, hogy a panaszos korábban rendőrökkel szemben erőszakos fellépést tanúsított egy politikai rendezvényen. Ezen információ okán a r. alezredes vezetésével a bejelentés helyszínére kivonuló nyomozókhoz a szolgálatban levő járőrök segítségét kérték.

Hozzá kell tenni, hogy az intézkedő r. alezredes jelentése szerint az intézkedés helyszínén, a panaszos irodájában és a lépcsőházban csak a panaszos és az elfogásban résztvevő rendőrök tartózkodtak. A panaszost a lépcsőház bejárata előtt – a belső udvaron – ültették be a rendőrségi gépkocsiba, majd – a kapualjon keresztül az utcára kifordulva – elszállították a

rendőrségre. Az r. alezredes arról nem tudott nyilatkozni, hogy a panaszost civil személyek esetlegesen az ablakokból vagy az utca másik oldaláról láthatták-e vagy sem.

A panaszos Testületi kérdésre azzal egészítette ki panaszát, hogy az emeleti irodában 5-6 rendőr volt, és úgy fogalmazott: „mintha civilek is lettek volna”, de azok számát a rendőri intézkedés hatása miatt azt nem tudta pontosan meghatározni.

A rendőrség érvelését elfogadva, illetve figyelemmel azon körülményre, hogy az intézkedést megelőzően a panaszos felkutatására tett intézkedések eredményre nem vezettek, valamint, hogy ellene elfogatóparancs volt kiadva, továbbá tekintettel az intézkedés időpontjára – azaz a 20 óra körüli időpontra, amikor már vélhetően csak kevesen tartózkodtak az irodaházban – **a rendőri létszámot illetve magát a rendőri fellépést nem találta eltúlzottnak a Testület, az arányosság követelménye nem sérült, így az nem idézte elő a tisztességes és a jó hírnévhez való jog sérelmét.**

c) A panaszos azt is kifogásolta, hogy az előállítás indokát, az ügy lényegét csak azután tudta meg, hogy elfogták és őrizetbe vették. Az intézkedés kezdetén csak annyit közöltek vele az előállítás okaként, hogy évek óta „bujkál” és ismeretlen helyen tartózkodik.

Az Rtv. 20. §-a rögzíti a szolgálati fellépés módjára vonatkozó rendelkezéseket, amit a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. §-a egészít ki. Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt minden esetben köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Ez alól egyetlen eset kivétel, nevezetesen, ha ez a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, ebben az esetben ugyanis az intézkedés befejezésekor kell az igazolására szolgáló lépéseket megtenni.

A rendőri intézkedés alakításait tovább részletezi a Szolgálati Szabályzat 5. §-ának (1) és (2) bekezdése. A hivatkozott jogszabályhelyek szerint az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelegéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel a fentiek intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

Ezeknek a rendelkezéseknek a Testület garanciális jelentőséget tulajdonít, hiszen az így kapott tájékoztatás alapján kerül az intézkedés alá vont személy olyan helyzetbe, hogy képes legyen megítélni a rendőri fellépés jogszerűségét, és megfelelően tudjon élni a panaszhoz és a jogorvoslathoz való jogával.

A r. alezredes jelentésében úgy jellemezte az előállítás kezdetén adott tájékoztatást, hogy megkérdezte a panaszostól, hogy tudomása van-e arról, hogy elfogatóparancsot bocsátottak ki vele szemben, mire a panaszos nemmel válaszolt. Erre a r. alezredes megkérte, hogy pakolja össze személyes tárgyait, mert előállítására fog sor kerülni.

Az elfogatóparancs tényének közlését – a kibocsátás megindokolása és az alapügy ismertetése nélkül – a Testület megfelelő, és elegendő tájékoztatásként értékeli a hasonló esetekben. Ugyanakkor a vizsgált ügyben a panaszos nem tett arról említést, hogy a vele szemben kibocsátott elfogatóparancs tényét közölték volna. A panasz szerint csak annyit mondtak neki, hogy „bujkál” és ismeretlen helyen tartózkodik, ellentétben a rendőri jelentésben foglaltakkal.

Ezen ellentmondás miatt – ami nem volt feloldható a rendelkezésre álló bizonyíték alapján – nem volt megállapítható, hogy a jogszabályi előírások szerint közölték-e az eljáró rendőrök a panaszossal előállításának okát és célját az intézkedés helyszínén vagy sem, **ezért e tekintetben a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nem volt megállapítható.**

2) A panaszos panasza kiegészítésében tett említést arról, hogy az előállítását bilincs alkalmazásával hajtották végre.

Az Rtv. 48. §-a tartalmazza a bilincs alkalmazásának lehetséges indokait. Ezen szakasz szerint a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy önkárosításának megakadályozására, támadásának megakadályozására, szökésének megakadályozására vagy ellenszegülésének megtörésére. A bilincselés szabályait a Szolgálati Szabályzat 41. §-a részletezi, amelynek (1) bekezdése példálózó jelleggel felsorolja a bilincs alkalmazásának esetköreit: aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető, aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja, akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg, akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg, aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget, akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, és a kísért személy veszélyessége azt indokolja, vagy akit egyedül intézkedő rendőr állít elő. Ugyanezen rendelkezés (6) bekezdése szerint a bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal.

A rendőrségi információk szerint a panaszossal szembeni kényszerítőeszköz alkalmazásának indoka a szökés megakadályozása volt, figyelemmel arra, hogy egy olyan személyt kellett elfogniuk az intézkedő rendőröknek, aki ellen elfogatóparancs volt érvényben. Az r. alezredes jelentése szerint a panaszost a kényszerítőeszköz alkalmazásra való felhívást követően bilincselték meg, és annak indokát a panaszossal is közölték.

A megismert körülményekből, miszerint a panaszossal szemben 2010 óta büntetőeljárás volt folyamatban, ugyanakkor a nyomozati cselekményeken az idézések ellenére nem jelent meg, az idézések „nem kereste jelzéssel” érkeztek vissza a hatósághoz, illetve az állandó lakcímen többször megkísérelt panaszosi felkutatás eredményre egyetlen esetben sem vezetett, sőt a fenti címen arra utaló jeleket tapasztalt a nyomozó hatóság, hogy a panaszos ott életvitelszerűen nem tartózkodik, illetve egyéb tartózkodási helyről sem volt tudomása a hatóságnak, valamint azon tény okán, hogy a panaszossal szemben elfogatóparancs adtak ki, a Testület arra következtetett, hogy a panaszossal szemben a szökés megakadályozása érdekében szükséges és indokolt volt a bilincs alkalmazása. A Testület a bilincselés indokoltságával egyetértett, az intézkedő rendőrök az ismert előzmények okán alappal döntött a panaszos megbilincselése mellett, **ezáltal pedig nem sérült a panaszos személyi szabadsága és emberi méltóságához való joga.**

3) A panaszos azt feltételezte panaszában, hogy a rendőrség által kiadott információnak köszönhetően jelent meg a helyi sajtó képviselője az intézkedés helyszínén és készített felvételt a panaszos elfogásáról. A panaszos vélelmezte, hogy a rendőrség szivárogtatta ki egykori hivatását is, noha a panasz előterjesztését megelőzően már 12 hónapja nem tevékenykedett ügyvédként. A panaszos megítélése szerint a megjelent sajtóhírekből személye beazonosíthatóvá vált.

E kérdést illetően a rendőrség kifejezett Testületi kérésre azt a tájékoztatást nyújtotta, hogy a rendőrkapitányság 2012. január 20-án – azaz az intézkedést követő napon – került kapcsolatba a helyi televízióval, amikor a televízió megkeresésére tájékoztatás történt azzal kapcsolatban, hogy a megelőző este milyen rendőrségi intézkedés történt a szóban forgó ingatlannál. A televízió részére a rendőrkapitányság sajtószóvivője adott interjút. Az interjúban elhangzott, hogy egy k.-i személy fogtak el, akinek személykörözése volt érvényben. A televízió e megkeresését megelőzően vagy ezt követően a médiával nem történt a kapcsolatfelvétel a rendőrkapitányság részéről.

A Testület a Be. és a hatályos médiaszabályozás rendelkezéseire tekintettel nem kereste meg az érintett médiaszolgáltatót azon kérdés vonatkozásában, hogy kitől származó információ alapján jelent meg valamely munkatársa a helyszínen, figyelemmel arra, hogy a bíróság is csak kivételes esetben teheti kötelezővé az informátor személyének feltárását.

**Minden körülményt figyelembe véve a Testület a panaszosi és a rendőrségi állítás között – a rendelkezésre álló bizonyítási eszközökkel – az ellentmondást feloldani nem tudta, ezáltal a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának megsértése nem volt megállapítható.**

#### IV.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a vizsgált ügyben az előállítás ténye és annak módja kapcsán alapjogsérelem nem történt, ahogy a panaszossal szembeni bilincsalkalmazást is jogszerűnek találta a Testület. Ugyanakkor az előállítás okának közlése kapcsán, illetve azon panaszosi kifogással összefüggésben, miszerint a rendőrség informálta a sajtót az akcióról, a Testület a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét nem tudta megállapítani. A Testületnek a kialakított álláspontjára tekintettel és az Rtv. 93. § (2) bekezdésére alapján a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez kellene áttennie; azonban az áttétel ellen a panaszos panaszában előzetesen tiltakozott, ezért a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

Budapest, 2012. november 7.

**Dr. Juhász Imre**  
elnök, előadó testületi tag

**Dr. Kozma Ákos**  
elnökhelyettes

**Fráterné dr. Ferenczy Nóra**  
testületi tag

**Dr. Féja András**  
testületi tag

**Dr. Kádár András Kristóf**  
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET